

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 27 de març del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per Aute de l'Hble. Batlle, de data 21-11-2017, es va denegar la petició del Sr. A.M.D.S.B., per tal que li fos atorgat el benefici de justícia gratuïta pels presents autes.

II.- El Sr. A.M.D.S.B. va presentar escrit, de data de registre 23-02-2018, segons el qual formulava escrit de conclusions i en mèrits dels arguments exposats demanava la revocació de l'Aute dictat a la instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els greuges o motius en els que el Sr. A.M.D.S.B. fonamenta el seu recurs contra l'Aute d'instància són els següents.

En primer terme, sosté que el llinar s'ha aplicat de manera incorrecta, ja que el salari mínim interprofessional s'ha d'incrementar en un 70% pel seu marit i en un altre 70% per la filla en comú de 17 anys, i no només una sola vegada, la qual cosa comporta un topall de 28.554,34 euros.

Els ingressos han de ser els de 2016, i no són per la seva esposa del recurrent, la Sra. C., de 13.156,01 sinó de 13.090,23 €, ja que l'import de 65,78 euros no s'ha percebut i pel recurrent de 18.302,47 euros, de manera que no s'excedeix amb escriu el límit establert legalment.

En segon terme, afirma que ha de sufragar les despeses referents a lloguer del pis i plaça d'aparcament, tributs i taxes, retorn d'un préstec bancari i assegurances vinculades al préstec, assegurances privades, despeses de telèfons, lloguer d'un local on es guarda el que tenien al negoci que van tancar, abonament mensual de bus, àpats, despeses de psicòleg de la filla, despeses d'alimentació, vestimenta, llar, higiènes, carburant i mèdiques indeterminades relatives a la intervenció quirúrgica de la filla, transport escolar, reparació del vehicle i deutes del seu marit al seu patró.

II.- La normativa aplicable a la resolució del present supòsit consisteix en l'article 100 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1.993, reformat per la Llei 16/2014, del 24 de juliol, de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials, que desenvolupa succintament el procediment per declarar la situació econòmica desfavorable

o d'insolvència i per atorgar el dret a la defensa i l'assistència lletrades gratuïtes que en dimana.

Així mateix, l'article 20.1 del Reglament regulador del dret a la defensa i l'assistència tècnica lletrades, aprovat per Decret de 12-07-2017, ja vigent en el moment de la reavaluació de la concessió del benefici d'assistència tècnica disposa: *"1. Per tal de determinar la insuficiència d'ingressos de les persones físiques, es calculen els ingressos econòmics bruts anyals que percebin directament o indirectament, per tots els conceptes i per unitat familiar, els quals no han de superar els llindars següents: a) El salari mínim interprofessional anyal si es tracta d'una persona no integrada en una unitat familiar b) El salari mínim interprofessional anyal augmentat en un 70% si es tracta d'una persona integrada en una unitat familiar formada per un matrimoni o dos persones que mantenen una situació de fet equivalent.*

c) El salari mínim interprofessional anyal augmentat en un 50% per cada membre de la unitat familiar menor de catorze anys i en un 70% per cada membre de la unitat familiar major de catorze anys, si es tracta d'una persona integrada en una unitat familiar formada per un matrimoni o dos persones que mantenen una situació de fet equivalent amb altres familiars fins al segon grau de consanguinitat" .

Quan la persona sol·licitant no arribi al límit mínim d'ingressos que li pertorquin, es considerarà que es troba en situació econòmica desfavorable o insolvència, sempre que no disposi d'un patrimoni suficient a aquest efecte (article 19.2 del mateix Reglament).

Segons l'article 21 del Reglament, per tal de valorar la insuficiència de patrimoni de les persones físiques o jurídiques, es té en compte la titularitat de tot tipus de béns mobles i immobles i de drets, tant a Andorra com a l'estranger, fins i tot si aquests béns i drets no produeixen rendiments, llevat que constitueixin l'habitatge habitual de la persona sol·licitant. També se

n'exceptuen els béns i els drets que no puguin ser venuts o bé donats en garantia sense provocar una pertorbació greu a la persona sol·licitant.

A aquest efecte, també es tenen en compte els signes externs que posin de manifest la capacitat econòmica real de la persona sol·licitant, i es denega el benefici de la defensa i l'assistència tècnica lletrades gratuïtes si aquests signes desmenteixen la declaració efectuada i evidencien que la persona sol·licitant disposa d'un patrimoni suficient o d'uns ingressos que superen els llindars establerts a l'article 20.

Finalment, l'article 22 del Reglament relatiu a l'atorgament excepcional disposa que, excepcionalment, es pot atorgar el benefici de la defensa i l'assistència tècnica lletrades gratuïtes a les persones que ho sol·liciten i tenen uns ingressos que superen els llindars establerts a l'article 20, si acrediten unes despeses o unes càrregues molt importants que així ho justifiquin, o quan les despeses previsibles del procés en el marc o en atenció al qual presenten la sol·licitud siguin molt elevades d'acord amb els ingressos dels quals disposen.

El mateix article precisa que, no obstant això, per tal d'atorgar el benefici de la defensa i l'assistència tècnica lletrades gratuïtes a l'empara de l'apartat anterior, els ingressos de les persones que ho sol·liciten no poden en cap cas superar tres vegades els llindars establerts a l'article 20, les quals han de complir d'altra banda el requisit de la insuficiència de patrimoni.

III.- Pertoca doncs als tribunals determinar si la persona sol·licitant es troba en una situació econòmica que no li permet pagar els honoraris d'un lletrat.

En el present supòsit, el topall s'ha de determinar en el salari mínim interprofessional per l'any 2017 ($991,47 \times 12 = 11.897,64$ euros) augmentat en un 70% per està la persona integrada en una unitat familiar formada per

matrimoni i un altre 70% per cada membre de la unitat familiar major de 14 anys. Aleshores el topall es situa en 28.554,32 euros.

Si bé és cert, com indica la recurrent que el topall no se supera amb escreix, com exposa l'Aute d'instància, sí que resta provat i admès per la recurrent que els ingressos de la unitat familiar es quantifiquen en 31.392,70 euros, de manera que se supera en quasi 3.000 euros el topall llindar que donaria dret a accedir al benefici de defensa i assistència tècnica gratuïta.

Per tant, aquest primer motiu o greuge ha de ser desestimat.

IV.- En segon terme, quant a les despeses que suporta l'agent s'ha d'analitzar si poden o no merèixer el qualificatiu de càrregues molt importants en relació als ingressos que obté.

Les despeses que es relacionen en l'escrit de conclusions no poden ésser conceptuades com unes despeses o càrregues molt importants. En efecte, si els ingressos nets mensuals que percep la unitat familiar es situen en uns 2.450 euros, les despeses que enumera, fora d'aquelles que són puntuals i no es poden conceptuar com a periòdiques (intervenció quirúrgica, reparació del vehicle, tributs, taxa del vehicle, assegurança de la llar i del vehicle familiar), es suporten la quantitat de 762,92 en concepte de lloguer, 298,71 en concepte d'assegurances, 232 en concepte de préstec bancari, 200 euros d'àpats, 65 de mòbils, 160,50 d'abonament de transport i 106,60 de despeses de psicòleg, puja un total de 1.825,73 euros.

Això comporta que resta suficient capacitat econòmica per a assumir les despeses que no són periòdiques però es generen durant l'any i a les que abans hem fet referència, alhora que també per les despeses d'alimentació, vestimenta, higiene personal i manteniment de la llar.

Per tant, des d'aquesta òptica, no es pot considerar en funció dels ingressos que s'obtenen que les despeses o càrregues que es suporten siguin molt importants, sinó que són les pròpies d'una unitat familiar integrada per tres persones, on els dos progenitors treballen i la filla desenvolupa els seus estudis.

Consegüentment, el segon motiu també es desestima i amb ell la totalitat del recurs interposat.

V.- Al tractar-se d'un procediment de jurisdicció voluntària, la desestimació del recurs no es tradueix en la imposició de les costes de l'alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat pel Sr. A.M.D.S.B. contra l'Aute de data 21-11-2017, que confirmem íntegrament en la seva part decisòria. No procedeix efectuar imposició de les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-